

2841 2den Beh. af Finantslovf. f. Finantsaaret fra 1ste April 1872 til 31te Marts 1873. 2842

uden de 2,200 Rd., der alt i indeværende Aar ere bevilgede; altsaa er det i det Hele 40,400 Rd., som man nu anser fornødne til en forsvarlig Etablering af Skydeffolen, medens man under de tidligere Forhandlinger er gaaet ud fra, at man med omtrent $\frac{1}{3}$ af dette Beløb kunde naae et tilfredsstillende Resultat. Jeg tror ogsaa, at denne Betragtning maa gjøre Thinget tilbøieligt til i Aar at skyde denne Sag fra sig og lade dette Spørgsmaal komme til fornyet Overveielse ved Hærens Revision. Det er da muligt — i alt Fald vilde det være Noget, jeg for mit Vedkommende mulig kunde slutte mig til, — at man kunde vende tilbage til den oprindelige Tanke at etablere Skydeffolen i Hørsholm, hvor det jo, efter hvad der foreligger Thinget, er i høi Grad rimeligt, at man kan faae den indrettet paa en hensigtsmæssig Maade for $\frac{1}{3}$ af det Beløb, der nu begjæres. Det er grundet paa disse Betragtninger, som jeg her har tilladt mig at fremhæve for Thinget, at Mindretallet har troet ikke i Aar at kunne gaa til denne Bevilling, uden at man derfor i mindste Maade negter, at de Forhold, hvorunder Skydeffolen for Tiden virker, ikke ere saadanne, som denne Institution har billigt Krav paa.

Boffen: Paa forskjellige Flertals og Mindretals Begne skal jeg tillade mig at omtale nogle Forslag, i hvilke vi ikke have den ærede Ordfører med os. Med Hensyn til Behandlingen af § 22 havde Udvalget en fast Rettefnor at gaa efter, idet Hensynet til Hærens maatte være det Afgjørende overfor Bevillingerne. Under § 25 findes derimod ingen saadan Rettefnor at gaa efter, og man finder sig derfor ogsaa noget mere samlende og kan heller ikke være blind for, at denne Samlen har gjort sig stærkere og stærkere gjældende for hvert Aar, der er gaaet. Fordringen om de ekstraordinære Bevillinger paa Krigsministeriets Budget har i de senere Aar antaget Dimensioner, som ganske vist

maa gjøre selv dem betænkelige, der iøvrigt ikke ville sky Bevillinger for at styrke vort Forsvarsvæsen saa meget som muligt. Derfor have allerede tidligere disse Bevillinger været Gjenstand for temmelig betydelige Redføttelser, og Forslagene dertil i Aar gaa videre end tidligere. Smidertid maa det jo altid være Gjenstand for et vist Skjøn, hvor vidt man tror at kunne gaa i disse Bevillinger, og i denne Henseende vil det høie Ting se, at Udvalget har delt sig i ikke saa forskjellige Mindretal, hvoraf nogle have ment at kunne gaa til een Grændse for Bevillingen, andre til en anden. Nogen afgjørende Grund kan ikke anføres for disse Standpunkter; men Noget kan dog antydes til Veiledning, i alt Fald med Hensyn til de Forslag, jeg her skal tillade mig at omtale. Det første er Forslaget under Nr. 32 med det dertil svarende Forslag under Nr. 35, der angaar Bevilling til Anskaffelsen af Geværer. Andre ærede Medlemmer have allerede mindet om Forslagets Oprindelse, hvorledes det er udgaaet oprindeligt fra det private Initiativ, og dette kunde maaske bevirke, at adskillige ærede Medlemmer blive noget mere betænkelige overfor dette Forslag. Smidertid have vi allerede ifjor maattet anerkjende Hensigtsmæssigheden og tilbøieligheden endogaa Nødvendigheden af at gaa til en større Anskaffelse af Geværer, for at Beholdningerne kunde blive noget større. Ifjor blev der saaledes bevilget Materiale til 2,500 Rifler, som det allerede er blevet omtalt. I Aar foreslaar Regjeringen, at Konto L a paa § 22 ikke mere som sædvanlig skal anvendes til den ordinære Anskaffelse af 1000 Rifler, men til 1350 Bagladekarabiner, hvorimod man skyder hele Anskaffelsen af Bagladerifler over paa den ekstraordinære Bevilling under § 25. Denne Fremgangsmaade kan Mindretallet ikke billige, thi hvad der staar opført som ordinær Bevilling, maa ogsaa blive der og ikke gaa over til at blive ekstraordinær. Smidertid kan jeg heller ikke Andet end med Mindretallet sige, at jeg erkjender, at Anskaffelsen af de 1350